

რევოლუციური საქართველო

აროვნული დემოკრატიული პარტია

რედაქცია

საგაზეთო მასალა უნდა იყოს დაწერილი გარკვეულად და ვრთ გვერდზე. წერილში აღნიშნული უნდა იყოს ავტორის ვინაობა და მისამართი, დაუბეჭდავ წერილებს რედაქცია არ ინახავს. ინახება მხოლოდ დიდი მოთხოვნები. რედაქცია ღიაა: დილის 9-11 საათამდე და საღამოს 5-7 საათამდე. მისამართი: ქუთაისი, თფილისის ქ., ფიჩხაძის სახლი.

კანტორა

გაზეთის ფასი: ერთი თვით 50 მან. 3 თვით 120 მ. განცხადების ფასი: სტრიქონი პეტრისა პირველ გვერდზე 2 მ. უკანასკნელზე 1 მ. 50 კ. ქალაქ გარედან მიღებული განცხადება ღირს ერთი ორად. სამგლოვნარო განცხადება: საშუალო ზომისა თითოჯერ არა უმეტეს სამი გამოცხადებისა 50 მ., 12 საათის შემდეგ 70 მ. კანტორა ღიაა: დილის 8-12 საათამდე და საღამოს 5-7 საათამდე. ფოსტის აღრები: ქუთაისი ფოსტის ყუთი № 80.

დავკარგე

ქუთაისის სამხრობრობისაგან მიღებული მოწმობა სამხედრო ბეგარისაგან განთავისუფლების № 548 16 აგვისტოს 1919 წ. დღიდან მოწმობას გაუქმებულათ ვაცხადებ. დავით ირაკლის ძე გიგინეიშვილი.

სასწრაფო საკითხი.

ამ დღეებში გამოქვეყნდა მთავრობის მიერ შეკრებილი სტატისტიკური ცნობები ამა წლის მოსავლის შესახებ ზოგიერთ მაზრაში. ცნობები მეტათ საინტერესოა და ჩასაფიქრებელი. ჯერ ჯერობით დადასტურებულია ცნობები თელავის, თფილისის და ბორჩალოს მაზრების შესახებ. ამ სამ მაზრაში რომ ხალხი საზრდაოთი დაკმაყოფილებული იქნეს საჭიროა მიეწოდოს მათ იქ შეკრებილი მოსავლის დასაკმაყოფილებად ხუთ მილიონ ნახევარი ფუთი ხორბალი. თუმცა დაწერილებითი ცნობები არ არის სხვა მაზრების შესახებ, მაგრამ ვიცით მიახლოებით, რომ მოსავალი სხვა მაზრებშიცნაკლები იყო და ქუთაისის გუბერნია უარესმდგომარეობაში თუ არის, თორემ უკეთესში არა. ეს საერთო ნაკლულევიანება აუცილებელი საზრდაო სურსათისა, მით უფროა საგულისხმო და სახიფათო, რომ სხვისი კავკასიის ერთ კუთხეში რაც დააკლდებოდათ, მეორე და მესამე კუთხიდან შეგვსებდით. დღეს კი ეს უკვე შეუძლებელია, რადგან მთელს რესპუბლიკაში ისეთი მაზრა არ არის, რომ იქიდან დაზარალებულ მაზრაში რამე გადაიტანო. მაშასადამე დავგრჩენია ერთადერთი გამოსავალი—საზრდაო უნდა შემოვიტანოთ სხვა სახელმწიფოდან. გარეშე სახელმწიფოდან სურსათის შემოტანა ყოველთვის ძნელი იყო და დღეს მით უმეტეს, რადგან ფულის ფასიც დაკლებულია და მისვლა-მოსვლა გაძნელებულია. თუ ამას იმ გარემოებასაც დაუმატებთ, რომ ზოგიერთი სახელმწიფო პოლიტიკურათ ჩვენთან მტრულათ არის და ზოგიერთის დამოკიდებულება კიდევ გა-

მოურკვეველია, ცხადი იქნება, რომ სურსათის შემოტანა ჩვენში წელს მეტათ გართულდება. რამდენათაც სურსათის შემოტანა ძნელია, იმდენათ ეს საქმე საჩქაროა და ყოველი დაყოვნება ამ შემთხვევაში განსაკუთრებით წინაშე დაგვაყენებს. უკვე აშკარათ ვიცით დღესვე რომ ეს მიმდინარე წელიწადი ჩვენი რესპუბლიკისათვის მეტათ საზარალო იყო და მას დიდძალი სურსათის შემოტანა დასჭირდება. ვინ უნდა იკისროს ეს დიდი მოვალეობა და ვინ უნდა უზრუნველყოს ხალხი სიმშლით სიკვდილისაგან. ეს სახელმწიფოებრივი მოვალეობა უნდა შეასრულოს მთავრობამ, რომლის ინიციატივასაც შესაფერათ უნდა დაეხმაროს საზოგადოებრივი ორგანიზაციები: ქალაქის თვითმართველობები, ერობები, კოოპერატივთა კავშირი და ახსნაგობებმა. ამავე დროს მფარველობა უნდა გაუწიოთ კერძო ინიციატივასაც, რადგან უამისოთ შეიძლება საქმე შეფერხდეს და პასუხისგება მეტი შეხედეს მთავრობასაც და საზოგადოებრივ ორგანიზაციებსაც. სულ შეზღუდვა კერძო ინიციატივის ძნელი გასაბედავია, რადგან მწარე გამოცდილებით ვიცით, რომ მეტათ ძნელი შეიქნა სურსათის მობარაგებაც და განაწილებაც. დღესვე აუცილებელია სურსათის შემოტანის საკითხი დადგეს სასწრაფოთ, გამოიძებნოს თანხაც და შესდგეს სამოქმედო გეგმაც. წელს საჭირო იქნება დიდი თანხაც და დიდძალი ხორბლის შემოტანაც. აუცილებელი იქნება ამერიკიდან შემოტანა პურისაც და სიმინდისაც, ამიტომ რომ სიმორემ და სიძვირემ გაჭირვებაში არ ჩავგადლოს ახლავე საჭიროა საქმის დაწყება. თუ მთავრობამ ვერ გადასდო საჭირო თანხა იმ შემთხვევაში უნდა გამოცხადდეს შინაური ხესხი განსაკუთრებული მიზნით და ვადით. სურსათის საჭიროებისათვის გამოცხადებული

სესხი ექვს გარეშე თანაგრძობით იქნება მიღებული და განაღებული. აუცილებელია სურსათის საკითხი პირველ რიგში დადგეს ქალაქის თვითმართველობაშიც და ერობის გამგეობაში. **ტრიფონ ჯაფარიძე.** **ნუ იქნება უსამართლოება!** დამფუძნებელი კრების „ხელოვნების კომისიის“ განკარგულებაში მწერლებისა და სახმარებლად რამდენიმე მილიონი მანეთი გადაიდო. „ხელოვნების კომისია“ კი თავისი მხრით ამ საკითხის მოსაწესრიგებლად მწერლების წარმომადგენლებს იწვევს. სამწუხაროდ, ჩვენში ჯერ გამოურკვეველია თვით „მწერლის“ მცნება და ჩვეულებრივ „მწერლის“ წოდება მარტო პოეტებსა და ბელეტრისტებს აქვთ მინიჭებული. ეს დიდი შეცდომაა! ცალმხრივობაა! მწერლობის სარბიელი გაცილებით უფრო ფართოა. ჩვენ გვჭირდება, როგორც პოეტი და ბელეტრისტი, აგრეთვე მეისტორიე, მეცნიერი ბუნებისმეტყველი, ფილოსოფოსი, პუბლიცისტი, კრიტიკოსი და სხ. რომელს მეტი მნიშვნელობა აქვს? ყველას თანასწორი მნიშვნელობა აქვს, ყველა საჭიროა თავის ადგილებზე. მაგრამ ჩვენა გვყავს დამსახურებული მეისტორიენი, რომელთაც თვალთახედვა დაუკარგავსთ არქივების ძიებაში და ფილტვები გაფუჭებით ძველი ქალაქების მტვერით. იმავე დროს მათს მედგარს, დაულალავ შრომას ჩვენი ისტორიული წარსული გაუსინათლებია. და ისინი დავიწყებული არიან! ფართო საზოგადოებამ მათი შრომა არ დააფასა: არც იუბილე გადაუხდია მათთვის და არც უბრალო მაღლობა უთქვამს ვისმე. და ნურავინ იფიქრებს, რომ იუბილე უმნიშვნელო რამ იყოს. პირიქით, ეს—გადახდილი მადლობაა, ჯილდოა, დაფასება ღვაწლის.

მაშასადამე იუბილეს—ხნობრივი მნიშვნელობა აქვს. გვყავს აგრეთვე დამსახურებული ეურნალისტები და პუბლიცისტები, რომელთაც არც კი სთვლიან მწერლებად. ესეც ხომ უსამართლობაა! პუბლიცისტი ერთსადამივე დროს ხელოვანიც არის, მეცნიერიცა და ფილოსოფოსიც. პუბლიცისტის ნაწერში, როგორც ფოკუსში, ერთსადამივე დროს თავს იყრის ხელოვნება, მეცნიერება და ფილოსოფია. იმავე დროს პუბლიცისტს უნდა ჰქონდეს ეგრეთწოდებული სოციალური აღილა, რომელიც მას არ მოსვენებს, ვიდრე ის საზოგადოებრივ საჭირვარაშო საკითხებს არ გამოეხმაურა. ღია! პუბლიცისტს, რომელიც ფარხმლად ცოდნასა და ხელოვნურ ნიქსა ხმარობს, გულში ცეცხლი აქვს ანთებული და გული სტკივა საზოგადოების სატყვირით, უხარია საზოგადოების სიხარული! ის ერთსა და იმავე დროს გმობს, აკრიტიკებს, აქეზებს, ინიციატივას იძლევა, წინასწარმეტყველებს, გლოვობს და ზეიმობს! და მისი ენა უნდა იყოს მკვეთრი, გამომხატველი, ძლიერი და სადა. ღია! პუბლიცისტი იმდენადვე მნიშვნელოვანია, რამდენადაც პოეტი და ბელეტრისტი. და, თუ მარტო პოეტები და ბელეტრისტები ჩასთვალეს მწერლებად,—დიდი უსამართლობა იქნება. **ვასილ წერეთელი.** **ქილაქ მუქარა.** მმართველი პარტია გვემუქრება (იხ. „ერთობა“ 9 ნოემბ). ეროვნულ-დემოკრატიები მთავრობის პოლიტიკას აკრიტიკებენ და უცხოელებთან გვაბეზღებენო. უკანასკნელი ბრალდება, რასაკვირველია, ცილის წამებაა. როდესაც ამერიკის მისიის წევრები ეროვნული-დემოკრატიის წარმომადგენლებთან იყვნენ საქართველოს

